

Bededag d. 27. april 2018

Salmer:

435: Aleneste Gud i himmerig

41: Lille Guds barn, hvad skader dig

588: Herre, gør mit liv til bøn

312: Sandheds tolk og taler

Prædikentekst: Matthæusevangeliet 7,7-14

Jesus sagde: »Bed, så skal der gives jer; søg, så skal I finde; bank på, så skal der lukkes op for jer. For enhver, som beder, får; og den, som søger, finder; og den, som banker på, lukkes der op for. Eller hvem af jer vil give sin søn en sten, når han beder om et brød, eller give ham en slange, når han beder om en fisk? Når da I, som er onde, kan give jeres børn gode gaver, hvor meget snarere vil så ikke jeres fader, som er i himlene, give gode gaver til dem, der beder ham! Derfor: Alt, hvad I vil, at mennesker skal gøre mod jer, det skal I også gøre mod dem. Sådan er loven og profeterne. Gå ind ad den snævre port; for vid er den port, og bred er den vej, der fører til fortabelsen, og der er mange, der går ind ad den. Hvor snæver er ikke den port, og hvor trang er ikke den vej, der fører til livet, og der er få, som finder den!«

”Bed, så skal der gives jer; søg, så skal I finde; bank på, så skal der lukkes op for jer.”

Det lyder som et virkelig godt tilbud. Næsten for godt til at være sandt. Hvis én person ringede til mig og tilbød mig alt, hvad jeg ville have, så ville jeg blive skeptisk. For jeg ønsker fred i Syrien og Ukraine, jeg ønsker at flere folk må indse, at de har brug for Gud, jeg ønsker at jeg selv må møde alle mennesker med tillid og kærlighed. Og mange flere ting. Du har sikkert også en masse ønsker, som du normalt holder for dig selv. For det virker jo urealistisk. Fred i verden, vækkelse i sognet og at jeg må møde andre uden usund stolthed og fordomme? Næsten for godt til at være sandt. Nogle gange virker det til at være lettest at stoppe med at bede om de ting, for det virker lidt håbløst.

Så hvis en person tilbyder os alt, hvad vi ønsker os så bliver vi skeptiske og fyldt med mistillid. Der må stikke noget under. Være noget skrevet med småt, som gør, at det alligevel ikke er et godt tilbud. Jeg bliver mistroisk og ufornuftig. Den anden dag ringede der en sælger og ville have mig til at skifte a-kasse. Han spurgte mig, om jeg ikke ville spare nogle penge. Jeg sagde nej. Han spurgte mig, om han måtte høre, hvilken a-kasse jeg var med i nu. Jeg sagde nej. Så sagde han farvel.

Jeg var mistroisk. Jeg kunne sikkert have sparet nogle penge. Men jeg er træt af telefonsælgere, og min mistillid til dem gik ud over denne ellers venlige a-kassemand.

Bed, så skal der gives jer; søg, så skal I finde; bank på, så skal der lukkes op for jer.

Hvad tænker du, når du hører Jesu ord? Især når de efterfølges af: For enhver, som beder, får; og den, som søger, finder; og den, som banker på, lukkes der op for.

Det lyder for godt til at være sandt. Vi har nok alle på et tidspunkt prøvet at bede om noget, som vi ikke fik. Hvad enten det var flere nære relationer, lykke eller mod til at sige undskyld til en ven. Langt de fleste af os har på et tidspunkt i livet søgt uden at finde det, som vi søgte efter. Hvad enten det var mening med det, der skete, veje ud af et mørke eller en hurtig løsning på en dyb sorg. Vi har alle banket på Guds dør, uden at det virkede til, at han lukkede op. Hvad enten vi søgte om konkret hjælp i et svært valg, vi bad om helbredelse for en sygdom eller om forsoning mellem venner eller familie.

Det er ikke svært at få mistillid til Gud. Det får mange mennesker. Og man kan næsten sige, at Jesus med dagens dramatiske opfordring til at bede løber en risiko. Især når han siger, at vi får det, vi beder om. For vi har nok alle erfaret, at det ikke altid sker.

Men det er det, Jesus siger til os i dag på Bededag: Bed, så skal der gives jer; søg, så skal I finde; bank på, så skal der lukkes op for jer.

For at vi ikke skal få Jesu ord og stærke opfordring til at bede galt i halsen og blive fyldte med mistillid og skepsis, så er der nogle ting, vi må forstå.

For det første, så ønsker Jesus at lære os, at vi virkelig har lov til at bede om alt det, vi ønsker os.

Alt. I onsdags med konfirmanderne bad vi om godt vejr til konfirmationen på søndag. Vi kan bede om, at det må blive en god høst,
at hovedpiner må forsvinde,
at det går godt med Danmark til fodbold-VM,
at flere må dukke op til vores gudstjenester,
at vi må finde det vigtige papir eller den ørering, som er blevet væk for os,
at børn og børnebørn må være søde og træffe sunde valg i livet,
at vores hukommelse må blive bedre,
at allergien ikke bliver slem i år,
at vi snart må finde en virkelig god bog at læse,
at der ikke bliver strejke eller lockout,
at andre må forstå hvad vi siger og føler,
at vores computerproblemer må blive løst,
at kirken stadig består om 100 år,
at der må komme mere liv og fællesskab i vores lokalsamfund,
at vi ikke får indbrud,
at vi ikke må falde og brække benet,
at vi må finde glæden igen,
at vi må få overskud til at rydde op i garagen.

Alt. Vi må virkelig bede om alt. Alt, hvad vi ønsker os. Intet er for småt eller stort. Jesus ønsker, at vi skal have frimodighed til at bede hans og vores himmelske far om alt.

Nogle af tingene kan vi selv gøre noget for at få til at ske. Andre ting kan andre magter også påvirke. Staten, skolen, retssystemet, vores medmennesker. Men Gud ønsker, at vi først og fremmest skal vende os til ham og håbe alt godt fra ham. Det er ham, vi skal råbe til i bøn med vores ønsker. Ham, som vi skal takke, når vi får det, vi har bedt om. Ham vi skal undre os højlydt til, ja, måske endda skælde ud, når vi virkelig slet ikke får det, vi har bedt om, måske endda nærmere det modsatte.

Gud ønsker at spille en stærk og vigtig rolle i vores liv. Han ønsker at være involveret i vores liv, han ønsker at være os helt nær og påvirke os. Det gør han, fordi han er Gud. Det gør han, fordi han er vores far.

Og så er vi fremme ved den anden forudsætning for at forstå Jesu stærke opfordring til os om at bede, søge og banke på. Og det er netop, at Gud er vores far.

Vi henvender os ikke til en ansigtsløs Gud. Vi beder ikke til et abstrakt begreb. Vi råber ikke til noget, som kun er ”et eller andet mellem himmel og jord”. Nej, vi beder til vores far. Gud er vores far, vi er hans børn. Derfor vi må bede ham om alt. Alt, hvad der rører sig i os.

Her kan vi lære af de små børn. De har ikke noget filter, de er helt umiddelbare. Når de mærker et behov, så gør de opmærksomme på det. De skriger, græder eller prøver på anden måde at kommunikere. Når de bliver lidt større og får sprog, så forsøger de virkelig det bedste, de har lært, at få det, de gerne vil have. De beder om en is i Superbrugsen, de beder om at måtte gå fra bordet, når de kun lige har rørt maden, de beder om at blive båret efter få meter af gåturen. De er direkte og umiddelbare, slet ikke fordækte.

De har en helt umiddelbar tillid til deres far og deres mor. De ved, hvor de skal henvende sig. De beder ikke fremmede mennesker om hjælp, de vil kun have mor eller far. Hvis de har slået sig og der skal pustes på såret, så er det mors eller fars pust, som dur. Det er kun far og mor, der dur, og de har fuld tillid til, at deres forældre vil hjælpe dem og give dem, hvad de beder om.

Gud ønsker at have den samme eneret til at trøste os og give os gode gaver. Det er ham, som har skabt os, det er ham som ved sin søn har betalt for os og købt os fri fra synd, fra død og fra dom, det er ham som kender os allerbedst. Det mindste gensvar vi kan give ham på alt det, han har gjort for os, er at bede ham om det, vi ønsker os. At ofre ham opmærksomhed, at kalde på ham, at råbe til ham, at bede ham igen og igen om det, vi ønsker. For vi har en helt direkte linje til ham, vi har altid hans opmærksomhed, og han lytter altid. Gud venter på, at vi beder, banker på og søger, for han længes efter at give os og lukke op for os. Sådan er han, for han er vores kærlige far, som ønsker at give os alt godt.

Og så er vi fremme ved den tredje forudsætning for at forstå Jesu stærke opfordring til bøn:

En far giver kun sine børn det, som er godt for dem. Hvem af jer vil give sin søn en sten, når han beder om et brød, eller give ham en slange, når han beder om en fisk?

Underforstået, det er der ingen der vil. Selvfølgelig ikke! Forældre vil sørge godt for deres børn. Hvis børnene er sultne, får de mad. Hvis de er trætte, sørger forældrene for at de bliver lagt i seng. Ingen forældre lader deres børn sulte eller sørger for at holde dem vågne mod deres vilje. Selvfølgelig ikke. Når da vi mennesker, som sammenlignet med den helt gode Gud er onde, hvis vi sørger godt for vores børn, hvor meget mere vil Gud så ikke?

Jesu pointe er klar. Gud ønsker at give os gode ting, han ønsker at sørge for os. Og fordi han er Gud og almægtig og viis og kender os helt til bunds, så ved han bedst. Endnu bedre end forældre ser han vores allerdybeste behov. Han ved, hvad vi ikke har godt af at få. Så han sørger for at give os det, som gavner os, det som er sundt for os. Det er Jesu klare pointe i dag.

Bed, så skal der gives jer; søg, så skal I finde; bank på, så skal der lukkes op for jer.

Og Gud vil give jer det, som I har mest brug for.

Jesus kommer ikke ind på det kæmpestore spørgsmål om, hvad vi stiller op, når vi møder modgang og onde ting i livet. Kommer de så også fra Gud, for står Gud bag alt? Det er et kæmpestort spørgsmål til en anden søndag. I dag handler det om, at Gud ønsker at vi frimodigt skal bede ham om alt, hvad vi ønsker os, for han er vores far, og derfor ved han bedst og giver os gode ting, det, som gavner os.

Det handler i sidste ende om tillid. Tør vi have tillid til, at det virkelig er sandt, at vi må bede Gud om alt? Tør vi have tillid til, at Gud virkelig er vores far, og vi er hans børn? Tør vi have så stor tillid til Gud, at vi accepterer, at han ved bedst, og derfor kun giver os det, som er godt for os?

Den tillid har vi brug for på de dage, hvor modgang og ondskab truer med at ødelægge vores tro på, at Gud er god. Den tillid har vi brug for livet igennem for at holde os tæt på Gud og åbent og frimodigt bede ham om alt. Den tillid har vi brug for til at holde troen i live i os, så vi kan blive på og blive ført ad den smalle vej, som fører til det evige liv.

Mistillid og mismod og falske tilbud lurer overalt. Men Gud ønsker stærkt at understrege, at vi må forvente os alt godt af ham. For han er vores far, som kender os og giver os det, vi beder om, hvis det er godt for os. Derfor kan vi have tillid til ham. Derfor kan vi takke ham.